

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/22198 en 07/22196 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 2 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 augustus 2007, verzonden op 3 augustus 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

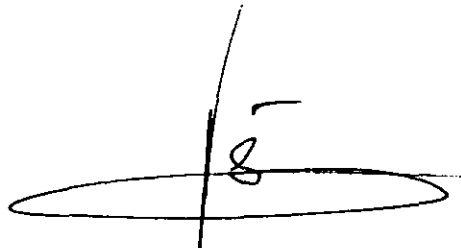
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

309-540.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 07 / 22198 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22196 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 augustus 2007

in de zaak van:

geboren op dan wel van Nigeriaanse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde: mr. J. Singh, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Straatman, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 13 april 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 19 mei 2007 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 21 mei 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het beroep de werking van het besluit niet opschort. Verzoekster heeft op 21 mei 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 21 juni 2007. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

zaaknummers: AWB 07 / 22198 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 22196 (beroep)

2

-
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden. Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.5 Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoekster is medio december 2006 door haar echtgenoot meegenomen naar een oom van hem die tevens medicijnman is. Zij zou middels een ritueel worden geofferd om haar echtgenoot uit de financiële problemen te helpen. Eerst geloofde zij niet dat zij aan dit ritueel zou worden onderworpen, maar toen zij buiten stond te wachten zei een man haar dat zij misschien zou worden gedood en dat zij beter kon vluchten voor haar leven. Verzoekster heeft zich vervolgens vijf dagen bij een vriendin schuilgehouden, heeft haar spullen later opgehaald in de woning van haar man, heeft haar zoontje bij haar moeder ondergebracht en is uit Nigeria vertrokken. Nu is haar man naar haar op zoek en is zij bang dat hij haar zal doden als zij terugkeert.
- 2.6 Verweerder stelt zich in het bestreden besluit in de eerste plaats op het standpunt dat verzoekster toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van haar identiteit en nationaliteit. Ten tweede wordt de stelling van verzoekster dat zij conform de Richtlijn 2004/83 EG van de Raad (de Definitierichtlijn) in onderhavig geval niet verplicht is om haar identiteit en nationaliteit met aan aanvullende documenten te staven door verweerder niet gevolgd. Ook is het asielaansluitend van verzoekster niet consistent en geloofwaardig te noemen wat tot gevolg heeft dat van het aansluitend van verzoekster geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder tekent hierbij aan dat, met betrekking tot de verklaringen omtrent haar schoolgaande zoon, verzoekster in het gelijk dient te worden gesteld, echter doet dit niet af aan de geloofwaardigheid van het asielaansluitend. Tenslotte stelt verweerder dat er geen sprake is van schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.7 Verzoekster voert hier het volgende tegen aan. Verzoekster overlegt thans in beroep originele documenten ter staving van haar identiteit en nationaliteit, namelijk een certificaat van School en registratieformulier, een certificaat van de University en registratieformulier, twee studentenpasjes van de University, haar geboorteakte en de geboorteakte van haar minderjarige kind. Verzoekster heeft hiermee haar identiteit onomstotelijk aangetoond. Nu verweerder de onduidelijkheid omtrent haar identiteit mede heeft gebruikt als motivering ten aanzien van de ongeloofwaardigheid van het asielaansluitend van

zaaknummers: AWB 07/22198 (voorlopige voorziening)
AWB 07/22196 (beroep)

3

verzoekster, zal verweerder dit opnieuw moeten bezien. Voorst stelt verzoekster dat haar relaas ten onrechte ongeloofwaardig is geacht. Temalotte is de bestreden beschikking op onzorgvuldige wijze en op onjuiste gronden tot stand gekomen, waardoor het besluit geen stand kan houden.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.9 Ingevolge 3.114 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) worden bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Wet, door de vreemdeling in persoon alle gegevens verstrekt, waaronder begrepen de relevante documenten, op basis waarvan beoordeeld kan worden of er een rechtsgrond voor verlening van de verblijfsvergunning aanwezig is.
- 2.10 In het besluit van 19 mei 2007 heeft verweerder overwogen dat de vreemdeling ter staving van haar aanvraag geen identiteits- of nationaliteitspapieren heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken daarvan niet aan haar is toe te rekenen. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op dit standpunt heeft kunnen stellen. Dat in beroep documenten met betrekking tot de identiteit en nationaliteit van verzoekster zijn overgelegd, wat hiervan ook moge zijn, doet hieraan niet af, nu, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw gelezen in samenhang met artikel 3.114 Vb, in beginsel van de vreemdeling wordt verwacht dat hij documenten omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute reeds bij de aanvraag overlegt. Nu verzoekster over een identiteitskaart beschikte en uit het asielrelaas niet blijkt dat zij niet in de gelegenheid is geweest deze mee te nemen, is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat dit in het onderhavige geval aan de vreemdeling kon worden toegerekend.
- 2.11 Nu verzoekster toerekenbaar geen identiteits- dan wel nationaliteitspapieren heeft overgelegd, die noodzakelijk waren voor de beoordeling van de aanvraag, heeft verweerder die omstandigheid bij de waardering van de geloofwaardigheid van de verklaringen ten nadele van verzoeker bij het onderzoek naar de aanvraag kunnen betrekken.
- 2.12 Blijkens het gestelde in C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) (thans C14/3 en C14/3.3 Vc) pleegt de Minister het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Indien aan dat laatste vereiste niet wordt voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling

zaaknummers: AWB 07 / 22198 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22196 (beroep)

4

(MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.13 Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielaas van verzoeker geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Hiertoe is het volgende redengevend.
- 2.14 Anders dan verzoekster betoogt heeft verweerder kunnen tegenwerpen dat verzoekster niet consistent heeft verklaard omtrent de naam van de oom van haar echtgenoot. Haar verklaring dat zij de naam van de oom niet kent omdat haar man een grote familie heeft en zij deze oom nimmer heeft ontmoet, heeft verweerder niet consistent kunnen achten met andere verklaringen van verzoekster met de strekking dat de oom van haar man een medicijnman was, waaruit verweerder heeft kunnen afleiden dat verzoekster op de hoogte had kunnen zijn van de naam van de oom. Voorts heeft verweerder de verklaring van verzoekster in de zienswijze dat zij de naam van de oom niet kent, tegenstrijdig kunnen achten met de verklaring die zij geeft in het nader gehoor waarin zij stelt dat zij de naam van de oom is vergeten. De verklaring van verzoekster dat zij met de verklaring dat zij de naam van de oom vergeten was bedoelde dat zij de naam van de oom niet meer weet, is onvoldoende om deze tegenstrijdigheid op te heffen.
- 2.15 Verder heeft verweerder bij het standpunt kunnen betrekken dat verzoekster weinig weet te verklaringen over het ritueel waaraan zij zou worden onderworpen en bovendien is de stelling van verzoekster dat zij bij het ritueel zou worden geofferd onvoldoende onderbouwd nu dit enkel is ingegeven door een opmerking van een onbekende man.
- 2.16 Voorts heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat verzoekster wisselende verklaringen heeft afgelegd over wat haar echtgenoot met haar zal doen wanneer zij terug moet keren. In het vrije relaas verklaart zij dat haar echtgenoot haar zal doden, omdat zij op de hoogte is van zijn geheim, terwijl zij na nadere vraagstelling verklaart dat zij niet weet wat haar echtgenoot met haar zal doen als hij haar zal vinden. Later verklaart zij dat haar echtgenoot haar gek, doof of doofstom zal maken, zodat zij niet meer weet wat zij heeft gezien.
- 2.17 Tenslotte overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder, op grond van het vorengaande, zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen sprake is van schending van artikel 3 EVRM wanneer verzoekster terug moet keren naar haar land van herkomst.
- 2.18 Verzoekster heeft zich onder verwijzing naar de Definitierichtlijn op het standpunt gesteld dat de stelling van verweerder dat zij onvoldoende documenten heeft overgelegd ter staving van haar identiteit, niet kan leiden tot afwijzing van de aanvraag nu het ontbreken van aanvullende documenten en het niet beschikken over alle van belangzijnde documenten, in de Definitierichtlijn niet als afwijzingsgrond wordt genoemd.
- 2.19 Verweerder verwijst naar de inhoud van artikel 4, eerste en tweede lid, van de Definitierichtlijn waarin is neergelegd dat de betrokkene wel gehouden is zo spoedig mogelijk alle elementen die ter staving van het verzoek om internationale bescherming

zaaknummers: AWB 07 / 22198 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22196 (beroep)

5

in te dienen. Voorst stelt verweerder dat het Nederlands beleid inzake de toelating van asielzoekers, zoals dat is neergelegd in de Vc, over het algemeen voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn, waardoor het directe beroep van verzoekster op de Definitierichtlijn niet kan leiden tot de opvatting dat verzoekster voldoende documenten heeft overgelegd en het ontbreken van (overige) documenten haar niet kan worden aangerekend.

- 2.20 De voorzieningenrechter interpreteert de stelling van verzoekster als een beroep op artikel 4, vijfde lid, van de Definitierichtlijn. Dit lid luidt als volgt:

5. Wanneer lidstaten het beginsel toepassen, volgens welk het de taak van de verzoeker is zijn verzoek om internationale bescherming te staven, wordt de verzoeker ondanks het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal voor een aantal van de verklaringen van verzoeker, geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
a) de verzoeker heeft oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, of er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten, en
e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

- 2.21 De voorzieningenrechter verwijst naar rechtsoverweging 2.16 en 2.17 van de uitspraak van de meervoudige kamer van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 5 juli 2007 (AWB 06/58947, ter voorlichting van partijen achter deze uitspraak gehecht). De voorzieningenrechter oordeelt, in navolging van die uitspraak, dat de in artikel 4, vijfde lid, van de Definitierichtlijn opgenomen voorwaarden onvoldoende nauwkeurig zijn om aan het bepaalde in het vijfde lid rechtstreekse werking toe te kennen.
- 2.22 Op grond van het voorgaande verklaart de voorzieningenrechter het ingediende beroep ongegrond.
- 2.23 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.24 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummers: AWB 07 / 22198 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22196 (beroep)

6

3. Bestissing

De voorzieningenrechter.

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. M.C.C. van de Schepop, voorzieningenrechter, en op 2 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. R.C.G. Beentjes, griffier.

Afschrift verzonden op: 03 AUG. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Rechtbank 's-Gravenhage**nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer**

Postadres: postbus 1621, 2003 BR Haarlem

Bezoekadres
Stationsplein 80
2011 LM Haarlem
Telefoon (023) 888 44 44
Fax (023) 888 37 02
Kortlopende zaken
Fax (023) 888 39 79 / 74
Voorfase
Fax (023) 888 39 76 / 77
Zittingsadministratie

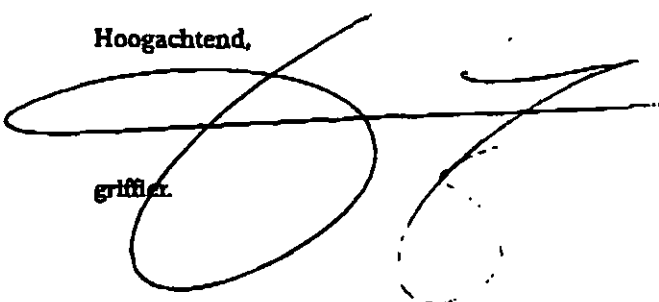
Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Kamer voorl.voorz.
dhr L. Pankras
(023) 888 39 16
(023) 888 37 02
3 augustus 2007
procedurenummer 07 / 22198 BEPTDN V00 KV G00
602411
1
toezending afschrift uitspraak.

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het verzoek om een
voorlopige voorziening alsmede op het beroep is beslist met toepassing van
artikel 8:86 Algemene wet bestuursrecht.

Hoogachtend,
griffier.

PV054

Marktplaats 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Ovensier
mr. mr. A. Khan
mr. M. Roaïmakers

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg
S. Singh

Raad van State
Afdeling vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
ALSMEDE PER FAX: 070- 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 AUG 2007	
ZAAKNR.	2007060421/1/2
AAN:	✓ 2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoofddorp, 23 augustus 2007

4094-A

Inzake: hoger beroep
Geboren op van Nigeriaanse nationaliteit
Onze ref.: EG/802009

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Hierbij doe ik u in opgemelde zaak in vijfvoud het hoger beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting van uw bericht.

Hoogachtend,

mr. A. Khan

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Oversier
mr. mr. A. Khan
mr. M. Raaijmakers

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg
S. Singh

AAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna te noemen appellante, gedetineerd te Schiphol te dezer zake domicilie kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Markplein nr. 23, ten kantore van de advocaat mr. A. Khan die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in te dienen;

Op 13 april 2007 heeft appellante een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asieli ingediend. Bij beschikking d.d. 19 mei 2007 is deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft appellante op 21 mei 2007 beroep ingesteld. Het beroepschrift is 21 juni 2007 ter zitting bij de rechtbank Haarlem behandeld. Bij uitspraak d.d. 2 augustus 2007, verzonden op 3 augustus 2007, is het beroep ongegrond verklaard. Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en wenst hiertegen in hoger beroep te komen en voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het ontbreken van identiteits- dan wel nationaliteitspapieren appellante aangerekend kan worden. De rechtbank heeft aan de tijdens de zienswijze overgelegde documenten ten onrechte geen waarde gehecht. Appellante stelt dat de rechtbank ten onrechte tot dit oordeel is gekomen. Hiertoe is het navolgende redegevend.

- Appellant stelt dat de rechtbank de plaats en de functie van de voornemenprocedure in de asielpcedure heeft miskent door te overwegen dat de door appellante overgelegde stukken niet bij de besluitvorming betrokken behoeften te worden vanwege het feit dat zij niet tijdens de aanvraag zouden zijn overgelegd. Appellante stelt dat het voornemen en de zienswijze gelijkgesteld kan worden aan de bezwaarprocedure in reguliere zaken, welke bezwaarprocedure een totale heroverweging inhoudt. Ook in bezwaar kunnen ter

completering van het dossier stukken worden overgelegd welke dan bij de besluitvorming betrokken moeten worden. Appellante stelt dat dit in de voornemenprocedure niet anders is, hetgeen door de rechtbank is miskent. Appellante weet zich in deze gesteund door een uitspraak van uw Afdeling van 10 oktober 2002, genomen onder nummer 200204386/1. In deze uitspraak is als volgt overwogen:

"De mogelijkheid voor de vreemdeling om een zienswijze naar voren te brengen, moet, gelet op de onder 2.4 weergegeven bepalingen inzake de zogenoemde voornemenprocedure, die in asielzaken in de plaats is gekomen van de bezwaarprocedure, worden aangemerkt als een essentieel onderdeel van de procedure die voorafgaat aan de totstandkoming op de aanvraag."

Appellante stelt dat deze uitspraak zo gelezen dient te worden dat uw Afdeling heeft aangegeven dat een vreemdeling in de voornemenprocedure dezelfde procedurele rechten wordt verondersteld te hebben als in de bezwaarfase. De rechtbank geeft derhalve op onjuiste gronden geoordeeld dat de bij de zienswijze overgelegde documenten niet bij de besluitvorming betrokken behoeven te worden.

- Nu gezien het voorgaande vast staat dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat aan de overgelegde documenten niet bij de besluitvorming worden betrokken en dat appellante desondanks wordt aangerekend deze documenten niet tijdens de aanvraag te hebben overgelegd, kan ook de overweging dat appellante toerekenbaar geen identiteits- dan wel nationaliteitspapieren zou hebben overgelegd niet in stand blijven. Mitsdien dient de bestreden uitspraak te worden vernietigd.
- Naar aanleiding van de onjuiste conclusie dat appellante toerekenbaar geen identiteits- dan wel nationaliteitspapieren zou hebben overgelegd, heeft de rechtbank ten onrecht overwogen dat de geloofwaardigheid van de verklaringen van appellante ten nadele van appellante zou werken. Gezien het voorgaande kan dan ook niet anders worden geconcludeerd dan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder de waardering van de geloofwaardigheid van de verklaringen van appellante ten nadele van appellante bij het

onderzoek naar de aanvraag heeft kunnen betrekken. Ook hierom kan de bestreden beschikking niet in stand blijven.

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat van het asielrelaas van appellante geen positieve overtuigingskracht zou uitgaan. Appellante kan de rechtbank in deze overweging niet volgen.

- Ten onrechte is aan het feit dat door appellante tegenstrijdige danwel onjuiste informatie over de oom zou hebben verstrekt, de conclusieverbonden dat het asielrelaas van appellante niet geloofwaardig zou zijn. Uit paragraaf 199 van het UNHCR-Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Handbook), blijkt dat inconsequenties en tegenstrijdigheden op zich geen reden zijn voor afwijzing van de asielaanvraag, maar dat het juist aan verweerder is om middels nadere gehoren deze aspecten verder te onderzoeken, op te lossen en een verklaring te vinden voor de aanvankelijke inconsequenties en tegenstrijdigheden. Zonder nadere onderzoeken mag dit dan ook niet als reden voor twijfel worden tegengeworpen. Appellante dient het voordeel van de twijfel te krijgen.
- Appellante stelt dat zij in de zienswijze en beroep op voldoende heeft aangegeven welke de omstandigheden zijn die maken dat zij de naam van de oom niet kan opgeven. Ten onrechte heeft de rechtbank deze verklaringen tegenstrijdig geacht. Appellante stelt dat er geen tegenstrijdigheid is tussen het niet kennen van een naam en deze hierom niet kunnen opgeven en het zijn vergeten van een naam en de naam hierdoor niet kunnen opgeven. In beide gevallen weet appellante de naam van de oom niet. Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend hierin een tegenstrijdigheid te zien. De bestreden beschikking is op dit punt dan ook op onjuiste gronden tot stand gekomen.
- Tevens heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat appellante onvoldoende zou weten over het ritueel waarvan zij het slachtoffer zou worden. In beroep heeft appellante aangegeven dat dit niet noodzakelijk is om hiervan het slachtoffer te worden. Ten onrechte is de rechtbank aan deze stelling van appellante geheel voorbij gegaan. Appellante stelt dat de bestreden beschikking op dit punt niet slechts inhoudelijk onjuist is, doch tevens niet op

deugdelijke wijze is gemotiveerd. Immers, uit de tekst van artikel 30 van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering blijkt dat de rechter zijn uitspraak deugdelijk dient te motiveren. Op deze wijze is het voor partijen mogelijk zich rekenschap te geven van de juistheid van de uitspraak. Nu de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten inhoudelijk op door appellante naar voren gebrachte punten in te gaan, is de uitspraak niet op deugdelijke wijze gemotiveerd. Het is voor appellante immers niet na te gaan op grond waarvan haar beroepsgronden door de rechtbank als onvoldoende zijn beoordeeld. Mitsdien is de bestreden uitspraak onvoldoende gemotiveerd en kan mede hierom niet in stand blijven.

Grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat appellante geen gegronde vrees voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM zou hebben. Appellante kan de rechtbank in deze niet volgen.

- Ter motivering van het oordeel dat verweerder op juiste gronden zou hebben geoordeeld dat appellante geen gegronde vrees voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM zou hebben, heeft de rechtbank slechts verwezen naar hetgeen eerder in de beschikking is overwogen. Appellante acht deze motivering onvoldoende en meent dat de bestreden beschikking ook op dit punt op onvoldoende wijze is gemotiveerd en derhalve vernietigd dient te worden.
- Tevens stelt appellante dat de rechtbank verwijst naar de eerdere overwegingen. Nu uit hetgeen appellante in het hoger beroep heeft aangevoerd blijkt dat deze overwegingen onjuist zijn, kunnen deze niet ten grondslag liggen aan de conclusie aangaande artikel 3 EVRM. Ook hierom kan de bestreden beschikking niet in stand blijven.

Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent appellante dat de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd. Appellante verzoekt u al hetgeen reeds eerder in de procedure naar voren is gebracht als herhaald en ingelast te beschouwen.

Appellante behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor de gronden van het hoger beroepschrift op een later tijdstip aan te vullen.

REDEN WAAROM:

Appellante zich tot u wendt met het verzoek, de uitspraak d.d. 2 augustus 2007, verzonden op 3 augustus 2007 te vernietigen en te bepalen dat appellante alsnog in het bezit van de gevraagde verblijfsvergunning gesteld dient te worden zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

Hoofddorp, 23 augustus 2007

Gemachtigde,

1/0

Bijlage: beschikking d.d. 2 augustus 2007, verzonden op 3 augustus 2007